

Språkfärdigheter och självkänedom utvecklades efter ett års språkbud i Ilmajoki

ILMAJOKI

På Fria Finska Studielinjens lektioner i Etelä-Pohjanmaan Opisto är stämningen uppsluppen. Finska varieras med svenska och tvärtom. Det finska läsåret på folkhögskolan börjar vara på slutrakan och maj månads avslutning närmar sig.

Närpesborna **Sofie Lundmark** och **Anna-Maria Wiik**, samt korsholmaren **Mikaela Lövdahl** och kronobybon **Sandra Sundqvist**, berättar om hur språkkunskaperna har förbättrats under året.

- Tidigare klarade jag knappt av att ge direktiv på finska var apoteket ligger. Målet med mina studier var att jag skulle förstå finska bättre, vilket jag nu gör, säger Lundmark.

Finskakunskaperna bland studerandena på linjen var näst intill obefintliga vid läsårets början. Finska användes nästan enbart i skolan och tyngdpunkten låg på grammatiken. Förutom språkkunskaperna har också antalet finskspråkiga vänner ökat och upprätthållandet av kunskaperna är i fortsättningen lättare.

- Vi genomförde det allmänna språkprovet i Seinäjoki och det känns som att det gick vägen. Resultaten väntas komma innan juni, berättar de fyra.

Enligt Sundqvist har det bästa under året varit finskalektionerna.

- Lektionerna har varit roliga och vi har en fin sammanhållning.

Under läsåret har Fria Finska Studielinjens studerande även deltagit i undervisningen på skolans övriga linjer. De har studerat ämnen som medicin, psykologi, pedagogik och musik, allt efter eget intresse.

- I början kändes det krävande att delta i andra linjers undervisning, men det har gått bra. Om ämnena språkligt sett var för svåra, kunde man välja att bara iaktta.

Behovet av att lära sig mera finska var orsaken till valet av Etelä-Pohjanmaan Opisto, men året har också visat sig vara till fördel på andra områden.

- Under året på folkhögskolan har jag även lärt mig mycket om mig själv, säger Lövdahl och resten nickar.

Ny miljö

Fria Finska Studielinjens studerande tänker tillbaka på de första dagarna med ett nostalgiskt leende på läpparna. Ny ort och ny språkmiljö kändes i början utmanande.

- Ilmajoki var en helt främmande plats. Första dagens gemensamma infotillfälle och kvällens program hölls på finska. Från början kändes det som att man inte ens förstod hälften av vad som sades, minns kvartetten.

Enligt Sundqvist började man redan efter första veckan känna sig ganska hemmastadd.

- Eftersom jag har en finsktalande rumskompis har språket använts även på fritiden.

Sundqvist, Lundmark, Lövdahl och Wiik har tagit del i evenemangen som ordnats av elevkåren och lärt känna finska studeranden. Lundmark förlorade häromdagen i kortspel och har därför på sig en rosa hatt med blommor.

- Jag spelade kort med en studiekamrat och förlorade. Förloraren straffades med att bära hatten hela skoldagen. Jag har fått en del kommentarer, skrattar Lundmark.

Fastän de fått många finskspråkiga vänner, uppstår ibland ett behov av att använda sitt eget modersmål.

- Stödet från de andra svenskspråkiga har varit viktigt.

Framtidsplanerna börjar så småningom klarna. Lundmark vill bli agrolog, Wiik logistikingenjör och Sundqvist antingen speciallärare eller socionom. Lövdahl väger ännu mellan olika alternativ. Finskakunskaperna planerar de att upprätthålla genom studier och konversationer med finsktalande kamrater.

- Jag har även funderat på att söka sommarjobb i finskspråkiga områden, säger Lundmark.

Bild: Anna-Maria Wiik (Närpes), Sandra Sundqvist (Kronoby), Mikaela Lövdahl (Korsholm) och Sofie Lundmark (Närpes) har trivts bra med finskastudierna vid Etelä-Pohjanmaan Opisto.